

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/377 A COMISIEI**din 15 martie 2016**

privind echivalența dintre cadrul de reglementare din Statele Unite ale Americii pentru contrapărțile centrale care sunt autorizate și supravegheate de Comisia pentru tranzacții cu contracte futures pe mărfuri (*Commodity Futures Trading Commission*) și cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 25 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Procedura de recunoaștere a contrapărților centrale („CPC-uri”) stabilite în țări terțe prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 este menită să permită CPC-urilor stabilite și autorizate în țările terțe ale căror standarde de reglementare sunt echivalente cu cele prevăzute în regulamentul menționat să furnizeze servicii de compensare unor membri compensatori sau locuri de tranzacționare stabilite în Uniune. Această procedură de recunoaștere și decizia privind echivalența prevăzută la articolul menționat contribuie astfel la realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012, acela de a reduce riscul sistemic prin extinderea utilizării unor CPC-uri sigure și solide pentru a compensa contractele derivate extrabursiere, inclusiv atunci când respectivele CPC-uri sunt stabilite și autorizate într-o țară terță.
- (2) Pentru ca regimul juridic al unei țări terțe să fie considerat echivalent cu regimul juridic al Uniunii în ceea ce privește CPC-urile, rezultatele substanțiale ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere aplicabile ar trebui să fie echivalente cu cerințele Uniunii în ceea ce privește obiectivele de reglementare pe care acestea le ating. Prin urmare, scopul acestei evaluări a echivalenței este acela de a verifica dacă dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Statele Unite ale Americii (SUA) asigură faptul că CPC-urile stabilite și autorizate în această țară nu expun membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune unui nivel de risc mai mare decât cel la care aceștia ar putea fi expuși de către CPC-urile autorizate în Uniune și, în consecință, nu generează niveluri inacceptabile de riscuri sistemice în Uniune.
- (3) La data de 1 septembrie 2013, Comisia a primit avizul tehnic al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) privind dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere aplicabile CPC-urilor stabilite în SUA. Respectivul aviz tehnic a identificat o serie de diferențe între cerințele legale obligatorii aplicabile, la nivel jurisdicțional, CPC-urilor din SUA și cerințele legale obligatorii aplicabile CPC-urilor aflate sub incidența Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Prezenta decizie nu se bazează însă numai pe o analiză comparativă a cerințelor legale obligatorii aplicabile CPC-urilor din SUA, ci și pe o evaluare a rezultatelor respectivelor cerințe și a măsurii în care acestea sunt adecvate pentru a atenua riscurile la care pot fi expuși membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune într-un mod considerat echivalent cu rezultatul cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (4) În conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trebuie să fie îndeplinite trei condiții pentru a stabili echivalența dintre dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe cu privire la CPC-urile autorizate în țara respectivă și cele prevăzute în regulamentul menționat.
- (5) Conform primei condiții, CPC-urile autorizate într-o țară terță trebuie să respecte cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (6) Cerințele legale obligatorii pentru CPC-urile autorizate din SUA (termenul utilizat în cadrul CFTC este „înregistrare”) și supravegheate de Comisia pentru tranzacții cu contracte futures pe mărfuri (*Commodity Futures*

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

Trading Commission – „CFTC”) sunt prevăzute în Legea privind bursele de mărfuri (*Commodity Exchange Act* – „CEA”), astfel cum a fost modificată de titlurile VII și VIII din Legea Dodd-Frank pentru reforma Wall Street și protecția consumatorilor („Legea Dodd-Frank”) și în Regulamentele CFTC promulgate în temeiul acesteia. CFTC este autoritatea competentă pentru supravegherea tuturor contractelor derivate care nu se bazează pe o singură garanție (o obligațiune sau o acțiune), pe un singur împrumut sau pe un grup sau indice de titluri de valoare cu bază restrânsă și este responsabilă de autorizarea și reglementarea CPC-urilor care furnizează servicii de compensare pentru respectivele contracte derivate („organizații de compensare pentru contracte derivate” sau „DCO-uri”). Contractele derivate care țin de competența CFTC corespund, prin urmare, unui subset de contracte derivate care fac obiectul dispozițiilor privind CPC-urile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Prezenta decizie se referă numai la echivalența dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere pentru DCO-uri, și nu la dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere destinate CPC-urilor care furnizează servicii de compensare pentru contractele derivate care țin de competența Comisiei pentru valori mobiliare și burse (*Securities and Exchange Commission* – „SEC”). În cazul în care o CPC este autorizată atât ca agenție de compensare care se află sub jurisdicția SEC, cât și ca DCO, prezenta decizie se referă la CPC respectivă doar în măsura în care aceasta furnizează servicii de compensare pentru contractele derivate care țin de jurisdicția CFTC.

- (7) Cerințele legale obligatorii aplicabile CPC-urilor autorizate de CFTC includ standarde de nivel înalt care sunt stabilite în principiile de bază pentru DCO-uri prevăzute în secțiunea 5b litera (c) punctul 2 din CEA și în partea 39 subpărțile A și B din Regulamentele CFTC. Pentru a fi autorizate de CFTC, toate CPC-urile trebuie să respecte aceste principii de bază. Principiile de bază sunt completate de standarde specifice consolidate de gestionare a riscurilor aplicabile DCO-urilor care au fost desemnate de Consiliul de supraveghere a stabilității financiare (*Financial Stability Oversight Council*) din SUA ca fiind de importanță sistemică și pentru care CFTC a fost desemnată drept agenție de supraveghere („SIDCO”-uri). Standardele consolidate de gestionare a riscurilor sunt prevăzute în partea 39 subpartea C din Regulamentele CFTC (Regulamentele 39.30-39.42). Standardele de nivel înalt și standardele specifice consolidate de gestionare a riscurilor pentru SIDCO-uri (denumite în continuare împreună „normele primare”) sunt aplicabile SIDCO-urilor și DCO-urilor care nu au fost desemnate drept SIDCO-uri, dar care au optat în mod voluntar să aibă obligația legală de a respecta aceste standarde specifice de gestionare a riscurilor („DCO-uri participante”). Respectivul norme primare includ primul nivel al cerințelor legale obligatorii aplicabile DCO-urilor.
- (8) În temeiul normelor primare, DCO-urile au obligația de a adopta norme și proceduri interne care trebuie să fie aprobate de CFTC. În ceea ce privește anumite standarde stabilite în temeiul normelor primare, normele și procedurile interne ale DCO-urilor trebuie să furnizeze detalii prescriptive referitoare la modul în care DCO-urile vor respecta aceste standarde. În plus, aceste norme și proceduri interne conțin cerințe care le completează pe cele prevăzute în normele primare. După ce au fost aprobate de CFTC, normele și procedurile interne devin obligatorii din punct de vedere juridic pentru DCO-uri și fac parte integrantă din dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere pe care trebuie să le respecte respectivele DCO-uri. În cazul nerespectării normelor primare sau a normelor și procedurilor interne ale DCO-urilor, CFTC are competența de a penaliza respectivele DCO-uri, inclusiv prin aplicarea de sancțiuni și suspendarea sau revocarea autorizației.
- (9) Cerințele legale obligatorii din SUA cu privire la contractele derivate compensate de DCO-uri au, prin urmare, o structură pe două niveluri. Normele primare pentru SIDCO-uri și DCO-urile participante includ primul nivel al cerințelor legale obligatorii. Normele și procedurile interne ale SIDCO-urilor și DCO-urilor participante includ al doilea nivel al cerințelor legale obligatorii. Atunci când se stabilește echivalența în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, natura și nivelul de detaliere ale cerințelor legale incluse în normele și procedurile interne ale SIDCO-urilor și ale DCO-urilor participante trebuie, prin urmare, să fie luate în considerare împreună cu normele primare, pentru a se asigura faptul că cerințele legale obligatorii impuse prin intermediul respectivelor componente combinate ale dispozițiilor juridice și ale mecanismelor de supraveghere pot fi considerate echivalente cu cerințele stabilite în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (10) Normele primare aplicabile SIDCO-urilor și DCO-urilor participante, completate de normele și procedurile interne ale acestora, dau rezultate substanțiale echivalente cu efectele normelor prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Normele primare includ cerințe privind guvernanta (inclusiv cerințe organizatorice, cerințe referitoare la personalul de conducere, comitetele de risc, evidența datelor, participațiile calificate, informațiile transmise autorității competente), conflictele de interese, externalizarea, conduita profesională, continuitatea activității și segregarea, precum și riscul de lichiditate, cerințele în materie de garanții reale, politica de investiții și riscul de decontare.
- (11) Deși normele primare privind riscurile de lichiditate nu impun SIDCO-urilor și DCO-urilor participante să dețină resursele de lichiditate eligibile pentru a respecta principiul „cover 2”, și anume să dispună de resurse lichide suficiente pentru a acoperi situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care au expunerea cea mai mare, DCO-urile au totuși obligația de a institui proceduri pentru a acoperi orice deficit de lichiditate neacoperit, asigurându-se că resursele alocate sunt disponibile în cazul în care pierderile depășesc neîndeplinirea obligațiilor de plată a membrului compensator față de care au

expunerea cea mai mare. Deși este o abordare diferită față de principiul „cover 2” inclus în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, aceasta dă rezultate substanțiale echivalente cu efectele normelor prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

- (12) Normele primare privind participarea, gestionarea expunerilor, cerințele de marjă, fondurile de garantare, alte resurse financiare, ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată și procedurile aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată urmează o abordare similară normelor prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dar diferă în anumite privințe. În ceea ce privește marja inițială aplicată pozițiilor proprii ale membrului compensator, normele primare prevăd o perioadă de lichidare minimă de o zi pentru contractele derivate non-extrabursiere, inclusiv futures, opțiuni, swapuri pe produse agricole de bază, produse energetice și metale și de cinci zile pentru toate celelalte tipuri de contracte derivate, cu marja colectată pe o bază netă. Normele Uniunii stabilesc însă perioade de lichidare minime de două zile pentru contractele derivate non-extrabursiere și de cinci zile pentru contractele derivate extrabursiere, de regulă cu marja colectată pe o bază netă. Prin urmare, în ceea ce privește pozițiile proprii ale membrilor compensatori, perioada de lichidare mai mare – de două zile – pentru contractele derivate non-extrabursiere din Uniune are ca rezultat faptul că CPC-urile autorizate în Uniune colectează o marjă mai mare pentru aceste poziții. În schimb, în cazul marjelor inițiale colectate cu privire la pozițiile clienților membrilor compensatori, normele primare impun ca marja să fie colectată pe o bază brută pentru toate clasele de contracte derivate, în timp ce în dreptul Uniunii nu există o astfel de cerință. Această diferență între colectarea marjei nete și a marjei brute duce la rezultate echivalente în ceea ce privește cuantumul marjei pe care DCO-urile o dețin cu privire la pozițiile clienților, care compensează diferența în privința perioadei de lichidare. Prin urmare, normele primare privind cerințele de marjă pot fi considerate echivalente cu dreptul Uniunii în măsura în care se referă la pozițiile clienților membrilor compensatori. De asemenea, dreptul Uniunii impune aplicarea uneia dintre cele trei măsuri antiprociclicitate pentru a se asigura faptul că marjele inițiale nu scad prea mult în perioadele de conjunctură economică stabilă și nu cresc în mod precipitat în perioadele de criză, în timp ce normele primare nu conțin o astfel de cerință specifică. În acest mod, măsurile respective generează marje stabile și prudente. În plus, normele primare impun SIDCO-urilor și DCO-urilor participante să aplice principiul „cover 2” în cazul în care respectivele DCO-uri au fost desemnate ca fiind importante din punct de vedere sistemic în mai multe jurisdicții sau în cazul în care sunt implicate în activități cu un profil de risc mai complex. În schimb, normele Uniunii prevăd obligativitatea principiului „cover 2” pentru toate CPC-urile.
- (13) Dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din SUA aplicabile DCO-urilor ar trebui, prin urmare, să fie considerate echivalente, cu condiția ca, în conformitate cu normele și procedurile interne ale DCO-urilor care sunt autorizate ca SIDCO-uri și DCO-uri participante, acestea să asigure faptul că DCO-urile respectă cerințele prezentate în continuare. Aceste cerințe sunt: (1) în cazul contractelor derivate non-extrabursiere executate pe piețe reglementate, o perioadă de lichidare de două zile în ceea ce privește marja inițială aplicată pozițiilor proprii ale membrilor compensatori; (2) pentru toate contractele derivate, măsuri de limitare a prociclicității care generează marje stabile și prudente și sunt echivalente cu cel puțin una dintre opțiunile prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; și (3) suficiente resurse financiare prefinanțate disponibile care să permită DCO-urilor să reziste situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care acestea au cele mai mari expuneri, în condiții de piață extreme, dar plauzibile, ținând seama de riscurile suplimentare la care sunt expuse respectivele DCO-uri și care decurg din intrarea în criză simultană a entităților din grupul membrilor compensatori aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.
- (14) Comisia observă că elementele specifice anumitor contracte derivate pe produse agricole de bază cotate executate pe piețe reglementate în SUA și compensate de DCO-uri se referă la piețe care deserveșc în mare măsură contrapărți nefinanciare naționale din SUA care își gestionează riscurile comerciale prin intermediul acestor contracte și care au un grad scăzut de interconectare sistemică cu restul sistemului financiar. Riscurile generate de compensarea acestor contracte sunt neglijabile în ceea ce privește membrii compensatori și locurile de tranzacționare stabilite în Uniune. Prin urmare, evaluarea echivalenței nu este afectată în mod substanțial de aspecte ale reglementării aplicabile acestor contracte derivate pe produse agricole de bază.
- (15) Prin urmare, ar trebui să se concluzioneze că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale CFTC care includ normele primare și normele și procedurile interne ale SIDCO-urilor și ale DCO-urilor participante care îndeplinesc standardele stabilite în prezenta decizie cu privire la gestionarea riscurilor ar trebui să fie considerate cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Numai SIDCO-urile și DCO-urile participante care respectă aceste cerințe legale obligatorii (și anume normele primare, completate de normele și procedurile interne aprobate de CFTC și conforme standardelor prevăzute în prezentul act) pot fi eligibile pentru recunoașterea de către ESMA, care ar trebui să verifice, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dacă aceste standarde fac parte din normele și procedurile interne ale oricărei CPC care fac obiectul respectivului regim și care solicită recunoașterea în Uniune. În mod similar, ESMA monitorizează în conformitate cu articolul 25 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 dacă regimul echivalent, astfel cum este definit în decizie, inclusiv în ceea ce privește condițiile prevăzute de aceasta, continuă să fie respectat și poate retrage recunoașterea în cazul în care regimul echivalent nu mai este respectat. În special, ESMA va verifica dacă CPC aplică o perioadă de lichidare de două zile în ceea ce privește pozițiile proprii ale membrilor compensatori în contracte derivate non-extrabursiere și dacă CPC aplică măsuri menite să limiteze prociclicitatea care sunt echivalente în ceea ce privește generarea de marje stabile și prudente cu oricare dintre cele trei măsuri prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și dacă CPC deține

suficiente resurse financiare prefinanțate disponibile care să îi permită să reziste situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care aceasta are cele mai mari expuneri, în condiții de piață extreme, dar plauzibile, ținând seama de riscurile suplimentare la care sunt expuse aceste CPC-uri și care decurg din intrarea în criză simultană a entităților din grupul membrilor compensatori aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

- (16) Conform celei de a doua condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere privind CPC-urile stabilite în SUA trebuie să prevadă, de asemenea, faptul că aceste CPC-uri fac permanent obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue.
- (17) CFTC efectuează monitorizarea permanentă a respectării de către DCO-uri a cerințelor în materie de gestionare a riscurilor prin intermediul supravegherii și al procedurilor de examinare bazate pe riscuri, inclusiv prin testarea cerințelor prudențiale. CFTC efectuează examinările cu ajutorul unor echipe de examinare. La încheierea examinării, CFTC elaborează un raport care sintetizează rezultatele acesteia, inclusiv orice aspecte care constituie motive de preocupare. Raportul descrie eventualele deficiențe constatate și diversele măsuri de care dispune CFTC pentru asigurarea faptului că DCO-urile soluționează în mod corespunzător orice probleme identificate, inclusiv prin aplicarea de sancțiuni și suspendarea sau revocarea autorizației în cazul în care deficiențele nu sunt remediate. Raportul sau informațiile conținute în raport, precum și orice măsură adoptată în urma acestuia pot fi comunicate autorităților de reglementare din țări terțe în cadrul acordurilor de cooperare.
- (18) Prin urmare, ar trebui să se concluzioneze că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere în ceea ce privește DCO-urile prevăd o supraveghere și un control al aplicării normelor eficace și continue.
- (19) Conform celei de a treia condiții prevăzute la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din SUA trebuie să includă un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC-urilor autorizate în temeiul regimurilor juridice ale unor țări terțe („CPC-uri din țări terțe”).
- (20) CPC-urile din țări terțe pot solicita CFTC autorizarea ca DCO. În baza competenței sale de autoritate statutară în temeiul titlului 7 capitolul 2 secțiunea (i) din Codul SUA, CFTC poate să acorde înlocuirea conformității în privința CPC-urilor din țări terțe în măsura în care aceasta a stabilit comparabilitatea între cerințele sale privind DCO-urile și cerințele regimului de reglementare al țării terțe. În cazul în care se acordă înlocuirea conformității, o CPC dintr-o țară terță autorizată ca DCO poate îndeplini cerințele CFTC prin respectarea cerințelor comparabile în propria sa jurisdicție (țara terță). Pentru ca recunoașterea să fie acordată este, de asemenea, necesară încheierea unui memorandum de înțelegere între CFTC și autoritatea de supraveghere competentă din țara terță a CPC solicitante.
- (21) Prin urmare, ar trebui să se concluzioneze că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale CFTC prevăd un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC-urilor din țări terțe.
- (22) Prezenta decizie se bazează pe cerințele legale obligatorii referitoare la SIDCO-uri și DCO-urile participante aplicabile în SUA la momentul adoptării prezentei decizii. Comisia, în cooperare cu ESMA, ar trebui să continue să monitorizeze periodic evoluția cadrului juridic și de supraveghere pentru SIDCO-uri și DCO-urile participante și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (23) Examinarea periodică a dispozițiilor juridice și a mecanismelor de supraveghere aplicabile SIDCO-urilor și DCO-urilor participante din SUA nu aduce atingere posibilității Comisiei de a efectua o examinare specifică în orice moment, în cazul în care evoluțiile relevante și, în special, verificările efectuate de ESMA sau informațiile de care dispune aceasta ca urmare a cooperării în materie de supraveghere cu CFTC în conformitate cu procedurile și mecanismele prevăzute la articolul 25 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței acordate prin prezenta decizie. O astfel de reevaluare ar putea conduce la abrogarea prezentei decizii.
- (24) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) În sensul articolului 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere din Statele Unite ale Americii (SUA) privind organizațiile de compensare a instrumentelor financiare derivate care constau în secțiunea 5b din Legea privind bursele de mărfuri și în partea 39 subpărțile A, B și C din Regulamentele CFTC, cu excepția Regulamentelor 39.35 și 39.39, sunt considerate ca fiind echivalente cu cerințele prevăzute în titlul IV din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în cazul în care normele și procedurile interne ale organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate care au fost desemnate de autoritățile SUA ca fiind de importanță sistemică („organizații de compensare a instrumentelor financiare derivate de importanță sistemică”) și ale organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate care au optat să facă obiectul normelor prevăzute în partea 39 subpartea C din Regulamentele CFTC și care sunt autorizate și supravegheate de către CFTC („organizații de compensare a instrumentelor financiare derivate participante”) conțin elementele menționate la alineatele (2) și (3).

(2) Normele specifice cuprinse în normele și procedurile interne ale organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate de importanță sistemică și ale organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate participante menționate la alineatul (1) includ, în ceea ce privește principiul prevăzut în Regulamentul 39.13 al CFTC, măsuri specifice de gestionare a riscurilor care asigură faptul că marjele inițiale sunt calculate și colectate pe baza următorilor parametri:

- (a) în cazul pozițiilor proprii ale membrilor compensatori în contracte derivate executate pe piețe reglementate sau pe piețele contractelor desemnate în temeiul secțiunii 5 din Legea privind bursele de mărfuri (CEA) și al titlului 7 secțiunea 7 din Codul SUA, o perioadă de lichidare de două zile calculată pe o bază netă;
- (b) în cazul tuturor contractelor derivate, măsuri menite să limiteze prociclicitatea care sunt echivalente cu cel puțin una dintre următoarele opțiuni:
 - (i) măsuri care aplică o marjă-tampon de cel puțin 25 % din marjele calculate cărora contrapartea centrală le permite să fie temporar epuizate în perioadele în care cerințele privind marjele calculate cresc semnificativ;
 - (ii) măsuri de atribuire a unei ponderi de cel puțin 25 % observațiilor făcute în situații de criză pe parcursul perioadei retrospective;
 - (iii) măsuri care asigură faptul că cerințele de marjă nu sunt inferioare celor care ar fi calculate utilizând volatilitatea estimată pe parcursul unei perioade retrospective istorice de 10 ani.

(3) Normele specifice prevăzute în normele și procedurile interne ale organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate de importanță sistemică și ale organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate participante menționate la alineatul (1) includ, în ceea ce privește principiul stabilit în Regulamentele 39.11 și 39.33 ale CFTC, măsuri specifice referitoare la resursele financiare care asigură faptul că organizațiile de compensare a instrumentelor financiare derivate de importanță sistemică sau organizațiile de compensare a instrumentelor financiare derivate participante dețin suficiente resurse financiare prefinanțate disponibile care să permită organizației de compensare a instrumentelor financiare derivate să reziste situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care aceasta are cele mai mari expuneri, în condiții de piață extreme, dar plauzibile, ținând seama de riscurile suplimentare la care sunt expuse respectivele organizații de compensare a instrumentelor financiare derivate și care decurg din intrarea în criză simultană a entităților din grupul membrilor compensatori aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

Articolul 2

(1) Contractele derivate menționate la articolul 1 alineatul (2) nu includ contractele derivate pe produse agricole de bază care îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) se bazează pe un produs agricol-suport care face referire la gradele, prețurile, greutatea, măsurile sau factorii de conversie pentru produsele agricole de bază și produsele derivate din acestea, astfel cum au fost publicate de Departamentul pentru Agricultură al Statelor Unite și tranzacționate pe o piață a contractelor desemnată în SUA în temeiul secțiunii 5 din Legea privind bursele de mărfuri (CEA) și al titlului 7 secțiunea 7 din Codul SUA, sau se bazează pe un produs agricol-suport cum ar fi zahărul, uleiul de soia, făina de soia, cacaoa, cafeaua sau lemnul pentru construcții și sunt tranzacționate pe o piață a contractelor desemnată în SUA în temeiul secțiunii 5 din Legea privind bursele de mărfuri (CEA) și al titlului 7 secțiunea 7 din Codul SUA;
- (b) se bazează pe un produs agricol-suport care stă la baza unui contract derivat pe produse agricole de bază oferit pentru compensare de către o organizație de compensare a instrumentelor financiare derivate stabilită în SUA;

- (c) în cazul în care acestea specifică unul sau mai multe locuri de producție a produsului agricol-suport, niciunul dintre aceste locuri de producție nu se află în interiorul Uniunii;
- (d) îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:
- (i) sunt decontate fizic și, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe cafea ca produs agricol-suport, toate locurile de livrare se află în afara Uniunii;
 - (ii) sunt decontate în numerar și, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe cafea sau zahăr ca produs agricol-suport, cuantumul decontat nu se bazează pe prețurile unui produs agricol-suport pentru care cel puțin unul dintre locurile de livrare se află în interiorul Uniunii.

Condiția prevăzută la litera (b) de la primul paragraf este considerată a nu fi îndeplinită pentru un anumit contract derivat pe produse agricole de bază în cazul în care majoritatea acestor contracte compensate de o organizație de compensare a instrumentelor financiare derivate stabilită în SUA sunt compensate de contrapărți stabilite în Uniune, iar aceste contracte sunt oferite, de asemenea, pentru compensare de către o contraparte centrală autorizată în Uniune.

(2) Articolul 1 alineatul (3) nu se aplică organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate de importanță sistemică și organizațiilor de compensare a instrumentelor financiare derivate participante care compensează doar contractele derivate menționate la alineatul (1) al prezentului articol.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 15 martie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER
